

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری

۳۰ می ۲۰۱۸

چین عربستان را به ورشکستگی می کشاند؟

به نقل از القدس العربی، این روزنامه با اشاره به اقدام چین در خرید نفت از عربستان و پرداخت بهای آن به یوآن به جای دلار و با اشاره به روابط تجاری و نفتی عربستان و چین در این خصوص نوشت: در صورتی که عربستان به خواسته های چین در زمینه چگونگی پرداخت بهای نفت تن ندهد، چین شریک تجاری خود را تغییر خواهد داد و در این صورت برای عربستان دشوار خواهد بود که شریکی تجاری مثل چین پیدا کند.

این پایگاه خبری چاپ لندن در یادداشتی به قلم «یربان الحسین الخراشی» نوشت: یک تحول استثنائی در روابط اقتصادی میان دو کشور به ویژه روابط تجاری مبتنی بر نفت این رابطه را متمایز کرده است؛ به طوری که عربستان در سال ۲۰۰۴ برای چین به بزرگترین منبع نفت خام، تبدیل و طی سال ۲۰۱۰ چین بزرگترین مصرف کننده نفت در جهان شد و آن زمان سهم عربستان در بازار نفتی چین به ۱۹ درصد رسید. این افزایش سرسام آور واردات نفت خام به چین به منزله نقطه عطفی در روابط آن با صادر کنندگان نفت خام و در رأس آن عربستان است.

در جنوری ۲۰۱۵ چین در برابر واردات نفت روسیه پرداخت بهای آن به «یوان» را آغاز و جلسه ها و تماس هایی با عربستان برگزار کرد. این جلسه ها پایان سپتامبر ۲۰۱۶ به امضای قراردادی منجر شد که به موجب آن هر دو کشور در روابط تجاری بایستی با یوآن چینی و ریال عربستان با یک دیگر تعامل برقرار کنند. این موضوع عربستان را برای فروش نفت میان چماق یوان و سندان دلار قرار داده است. زیرا از یک سو عربستان برای تأمین امنیت خود به امریکا متکی است و در مقابل نفت کشورهای عربی هم از دلار امریکا حمایت می کند تا تنها پول مسلط بر تجارت جهانی باقی بماند و از سوی دیگر نیز نفوذ اژدهای چینی به همه بخش های اقتصاد عربستان، این کشور را در خاک خود تهدید می کند؛ زیرا چین از سال ۲۰۱۱ بزرگترین شریک تجاری عربستان به شمار می رود و طی سال گذشته حجم مبادلات تجاری میان دو کشور به ۴۹ میلیارد دلار رسیده است.

از سوی دیگر هر دو کشور توافقنامه های همکاری امضاء کرده اند که ارزش هر یک به ۶۵ میلیارد دلار می رسد و اخیراً هم حدود ۵ درصد از سهام شرکت نفتی «عربستان» را به طور مستقیم خریداری کرده است و این خود چه بسا درآمدهای بالغ بر ۱۰۰ میلیارد دلار برای عربستان به همراه داشته باشد. افزون بر آن بیش از ۱۶۰ شرکت پیمانکاری چین در عربستان به کار مشغول هستند.

چین به طور متعادل در قبال عربستان اسلوب ترغیب و ترهیب را در پیش گرفته است؛ زیرا از یک سو وارد شراکت اقتصادی بزرگی با این کشور شده و از سوی دیگر با افزایش سهم کشورهای مخالف با رژیم های مبتنی بر دالره های نفتی اقدام به واردات نفت از دیگر کشورهای صادر کننده نیز کرده است. از این رو، عربستان در صادرات نفت خود به چین جایگاه دوم را به خود اختصاص داده است، در حالی که روسیه رتبه نخست را در میان کشورهای صادر کننده نفت به چین از آن خود کرده است و با پایان سال گذشته عربستان روند تازه ای را در پیش گرفته است؛ روندی که «ولکان اوزدمیر» رئیس مؤسسه بازاریابی و سیاست های انرژی ترکیه آن را «پاکسازی ریاض از مخالفان نظام مبتنی بر دالره های نفتی» نامیده است، به طوری که عربستان آغاز ماه اپریل گذشته اعلام کرد: قیمت نفت خام سبک صادراتی به آسیا را افزایش داده است تا ارزش آن به ۱.۲۰ دلار در هر بشکه برسد. بیجینگ هم در پاسخ به این اقدام، فوراً خرید خود از نفت عربستان را تا ۴۰ درصد کاهش و از کشف سه میدان نفتی بزرگ در چین خبر داد.

به نظر می رسد، فشارهای چین بر عربستان تنها به جنبه اقتصادی منحصر نشده است بلکه عرصه سیاسی را نیز شامل شده است، به طوری که چین موضع همیشگی و بی طرفانه خود را در قبال مسائل حساس جهانی کنار گذاشته است و به محور ایران در منطقه نزدیک تر شده است.

القدس العربی در پایان نوشت: چین می تواند با افزایش واردات نفتی خود از کشورهایمانند روسیه، آنگولا و ونزوئلا که به یوان نفت می فروشند، کاستی خود را جبران کند، همچنین این کشور می تواند تکیه خود را به نفت های استخراجی از میدان های تازه اکتشاف شده خود، افزایش دهد؛ اما برای عربستان دشوار خواهد بود که شریک تجاری مثل چین به دست بیاورد.

مشکل بزرگ پیش روی عربستان و همه منطقه در آینده نزدیک این خواهد بود که چین دیگر تنها بزرگترین وارد کننده نفت خام در سطح جهان نخواهد بود؛ بلکه امریکا نیز در آینده نزدیک به رقیب قدرتمند کشورهای صادر کننده نفت مبدل خواهد شد. بر اساس پیش بینی آژانس بین المللی انرژی با آغاز سال ۲۰۲۳، حجم واردات چین از نفت خام حدود ۱۰ میلیون بشکه در هر روز افزایش خواهد یافت، آن زمان حجم واردات امریکا تنها به ۵ میلیون بشکه خواهد رسید. استفاده عربستان و دیگر کشورهای عضو اوپک از نظام «یوان های نفتی» آن هم با توجه به تغییر مرکز اقتصادی جهان از غرب به شرق چه بسا ظرفیت جدیدی ایجاد کند تا چین، عربستان و پس از آن، کشورهای عربی بتوانند از امتیازات بسیار ژئو پلیتیک آن در نظام جدید جهانی استفاده کنند.